

## POSTANOWIENIE

20 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Widło

na posiedzeniu niejawnym 20 września 2023 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa A.R.  
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.  
o ustalenie i zapłatę,  
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w Warszawie  
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu  
z 30 maja 2022 r., I ACa 255/22,

**1. odrzuca skargę ;**

**2. zasądza od pozwanego Banku spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki A.R. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu niniejszego postanowienia, tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w sprawie z powództwa A.R. przeciwko pozwanej Bankowi spółce akcyjnej w W. o ustalenie i zapłatę, wyrokiem z 30 maja 2022 r., w punkcie pierwszym sprostował orzeczenie Sądu pierwszej instancji w zakresie oznaczenia stron postępowania, w punkcie drugim zmienił zaskarżony wyrok, w

punkcie trzecim oddalił apelację pozwanej w pozostałym zakresie, a w punkcie czwartym orzekł o kosztach.

Pozwana Bank spółka akcyjna w W. wniosła skargę kasacyjną od tego wyroku zaskarżając go w części, to jest w zakresie punktu trzeciego i czwartego, wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie oddalenie, a w każdym wypadku o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu z uwagi na obarczenie jej nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym wyrażającym się w sprzeczności między zakresem zaskarżenia a wnioskiem skargi.

Stosownie do art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega usunięciu (zob. postanowienie SN z 29 października 2021 r., V CSK 31/21).

Bezwzględnie wymagane jest, by wyżej wspomniany zakres zaskarżenia oraz wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane; brak takiej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej (zob. postanowienia SN z: 12 października 2007 r., V CSK 309/07, 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12, 21 kwietnia 2021 r., IV CSK 58/21, 9 marca 2022 r., II CSKP 439/22).

Skarga kasacyjna wniesiona przez pozwanego nie odpowiada opisanym wyżej wymaganiom. Wyrok Sądu Apelacyjnego został bowiem zaskarżony jedynie

w części – z pominięciem zawartego w punkcie pierwszym rozstrzygnięcia w przedmiocie sprostowania orzeczenia Sądu pierwszej instancji oraz, co istotne, objętego punktem drugim orzeczenia zmieniającego wyrok pierwszej instancji w zakresie odsetek na korzyść pozwanej. Jednocześnie jednak skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości. Sprzeczność ta nie podlega obecnie usunięciu – art. 398<sup>6</sup> § 1 k.p.c. (także w związku z art. 398<sup>6</sup> § 3 *in fine* k.p.c.) umożliwia bowiem wyłącznie usuwanie braków formalnych, to jest działanie w przypadkach, w których skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398<sup>4</sup> § 2 lub 3 k.p.c. Unormowania te nie umożliwiają jednak sanowania braku konstrukcyjnych elementów skargi, enumerowanych w art. 398<sup>4</sup> § 1 k.p.c.

Skarga kasacyjna podlegała zatem odrzuceniu przez Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. Wobec nieodrżucenia jej przez Sąd drugiej instancji, podlegała ona odrzuceniu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.

O kosztach rozstrzygnięto, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.) na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(A.G.)

[ms]